

مثلا آیا وجود چندین بئر تبلیغاتی بر روی پل های عابر پیاده یک کار استاندارد است؟

اینکه فضای پل ها با بنرهای زیاد پوشیده می شوند، کاملاً جلوی دید را می گیرند و می توانند محیط گرم و مناسبی برای جرم خیزی باشند. شاید هم مشکل از عدم فرهنگ سازی در رابطه با استفاده از پل عابر پیاده است. اگر ما سیرجانی به استفاده از پل هنگام عبور از خیابان عادت داشتیم مطمئناً پل ها به عنوان یک فضای پر رفت و آمد به محیطی برای برخی معتادان تبدیل نمی شد. هرچند مجوز این پل از شورای ترافیک گرفته شده و استفاده از بنرهای تبلیغاتی در همه جای ایران مرسوم است.

اما به جز ناهمواری ها و سد معبرها که خطرات سانحه را برای افراد پیاده بیشتر می کند، مشکل دیگر پیاده روی در سیرجان نبود روشنایی مناسب است که خطرات این کار را بیشتر می کند.

سیرجان یک شهر خاموش است و از این نظر بارها دچار مشکلات جبران ناپذیر شده است.

هر چقدر که محیط شهری از روشنایی کمی برخوردار باشد چطور می تواند امنیت ساکنان شهر را به خطر بیندازد.

یعنی اگر جرم و جنایتی داخلشان اتفاق بیفتد در دیدرس نیستند که کسی بفهمد یا دوربینی ثبت کند و این خیلی وحشتناک است. اگر بخواهی از پل عابر پیاده رد شوی باید در نظر داشته باشی که به خصوص هنگام شب محیطی برای برخی معتادان و کارتن خواب هاست. مزاحمان خیابانی نیز می توانند به راحتی از این خلا امنیتی و با خیال راحت از دیده شدن، مزاحم زنان و دختران و کودکان شوند یا حتی اگر مرد هستی، با زورگویی و چاقو جیب تان را خالی کنند و خیالشان هم از بابت رویت دیگر شهروندان و پلیس و دوربین هم راحت باشد!

یک دانشجوی غیر بومی ساکن سیرجان معتقد است که دوستش جرات نکرده از روی پل عابر پیاده رد شود.

بنابراین بهتر است شورا و شهرداری سیرجان و شورای ترافیک فکری برای نصب پل های عابر پیاده بیشتر و رفع نواقص همین تعداد پل کنونی کنند و همین طور برای ایجاد خط عابر پیاده استاندارد و در صورت لزوم مجاور با سرعتگیر، کاری کنند. به هر حال باید در شهرسازی همیشه به فکر ماشین ها نبود و جانب آسایش پیاده ها را نیز داشت.

